

Genieten

Het is de eerste keer dat ik in juli op vakantie ga, in plaats van september. Het wordt weer kamperen in Frankrijk. De auto heeft geen airco en hoe dieper we in het land komen, hoe heter het wordt. Uren zitten we in een blikken bakoven. Ik ben zo apathisch van de warmte dat ik nauwelijks om me heen kijk, laat staan dat ik hier de lol van in zie. De lavendelvelden, het indrukwekkende gebergte en de authentieke dorpjes, het kan me

allemaal niets schelen. In het hart van de Provence slaan we de tent op. Niet lang daarna begint het te regenen. Het zal toch niet waar zijn! Als het de volgende dag nog steeds regent, breken we de boel af en gaan naar de kust. Weer een halve dag in de auto, weer uren afzien. We nemen de eerste beste camping en krijgen een plekje tussen de honderden andere vakantiegangers. Nergens is een boom of een beetje schaduw te bekennen. De zon knalt genadeloos op ons neer. Tot overmaat van ramp zitten we vlak bij een snelweg en een vlieghaven. S'nachts is het een hels lawaai.

De volgende morgen, weet ik het zeker: wegwezen! Het kwik stijgt snel en het duurt uren voordat we bij Cap d'Agde aankomen. Voor de zoveelste keer zetten we de tent op en pas dan kunnen we naar het strand. We huren ligbedden en verschuilen ons onder de parasol. Ik laat het briesje op me inwerken en doe mijn best om een beetje te genieten. Mens tel je zegeningen, hou ik mezelf voor. Leef in het Hier en Nu. Maar ik kan niet in het gevoel duiken. Waar ik ook kijk is het barstensvol. Elke millimeter zand is in beslag genomen.

Kinderen jengelen, schreeuwen, gooien met schepjes, en zetten een keel op als ze het water in moeten. Manlief ligt boven het boek van Kluun te snotteren, maar ik neem me niet eens de moeite om te lezen. Ik word overdonderd door prikkels en van rust is geen sprake. Ook op de camping is veel lawaai van spelende kinderen en van discoavonden voor de jeugd. Als ik eindelijk naar bed kan, zweet ik zowat de tent uit. Bij de wc's en douches staat het rijen dik. Nergens is verkoeling te vinden, zelfs het zeewater is warm. Sorry hoor, maar hier vind ik niks aan en na een week houd ik het voor gezien. Nog voor de dageraad pakken we in.

Op de autowegen rijdt het verkeer kilometers lang in een slakkengang naar het zuiden. Wat ben ik blij dat ik de andere kant op ga. Omringd door stinkende uitlaatgassen, krijg ik nauwelijks lucht. Na dertien uur ben ik weer thuis en verheug me op de koude douche. In de slaapkamer is het tropisch, in de tuin staat geen zuchtje wind, uit de kraan komt een lauw straaltje. Al ben ik nog zo moe, slapen is er niet bij. Het is de heetste zomer ooit, met temperaturen van boven de veertig graden. Elk warmte record sneuvelt en ik beland midden in een extreme hittegolf. Frankrijk is er niets bij.

Verdomme! Het wordt tijd dat ik meer leer genieten. Die regen in de Provence en dat briesje op het strand, waren toch zo slecht nog niet. De volgende vakantie, zo neem ik me stellig voor, boek ik een luxe hotel. Dan ben ik vast in staat om elke dag te waarderen.

